

RADIO **KLEBNIKOV**

WEEKBLADEN #36

uitzending op 30/01/2021

blauwe vilt

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 36

uitzending op 30/01/2021

tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

Lees Mij

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing.
- na de uitzending worden deze WEEKBLADEN als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam** op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2**. kijk naar **het voorbeeld op pagina 4**.
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij' -sectie of tussen andermans werk te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen.
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

Glen Fobelets

IN DE WOLKEN

Ik woon in de wolken.
Ik ben officieel gedomicilieerd
op Wolk Nummer Negen.

Alles is hier gratis.
't Maakt niet uit
of je oog loddert,
bijziend is of scheel.

Ik ben nergens te vinden,
zelfs niet voor mezelf. Jeminee!

Op dagen dat je echt kijkt,
dan zie je het goddelijke overal.

Alles loopt dan door elkaar,
verspringt, vervloeit,
spat uit elkaar,
is voor eeuwig Een.

Iedereen bouwt aan een soort troon.
't Mijne is een huis zonder stenen,
een verhaal zonder woorden,
— enkel wolken
die vrij en onafhankelijk
in de lucht drijven.

Van lage en hoge druk
hebben de wolken nog nooit gehoord.
Alles gebeurt hier gewoon vanzelf.
Het wolkendek is een perfecte stek.
Ze zijn niemands meester, niemands knecht.

Ja, voor de meesten klinkt dit vreemd,
maar ik woon temidden het gedonder

en de oorsprong van de regen,
die heel genereus al 't leven geeft.

Op Wolk Nummer Negen
tuur ik vaak rond
naar zon, maan en de mensen op aard'.

Maar op heel wat dagen
hou ik mijn ogen gesloten.
Zo reis ik inwaarts
naar goddelijke regionen.

Schijnbaar ver en alleen,
maar de plaats van aankomst
is steeds het hier en nu,
in goed gezelschap, samen met u.

Antonin Artaud

VOGELEN-PAUL

of DE PLAATS VAN DE LIEFDE

Paolo Uccello^[1] worstelt met zichzelf te midden een immens mentaal weefsel waarin hij alle wegen naar zijn ziel en naar de vorm en de aanhechting van zijn werkelijkheid is kwijtgeraakt.

Raak van je tong af Paolo Ucello, raak van je tong af, mijn tong, mijn tong, kak, wie spreekt er daar, waar ben jij? Wég, wég, Geest, Geest, vuur, vuurtongen, vuur, vuur, eet je tong op, ouwe hond, eet zijn tong, eet, enz.

Ik ruk mijn tong uit.

JA.

Ondertussen verscheuren Brunelleschi en Donatello elkaar als verdoemden. Weliswaar is Paolo Ucello het zware en gewogen punt van het geschil maar die staat op een ander plateau dan zij.

En er is ook Antonin Artaud. Een Antonin Artaud in barensnood evenwel, aan de andere kant van alle mentale glazen en hij doet er alles aan om zich elders te wanen (bij André Masson bijvoorbeeld die helemaal het uiterlijk van Paolo Ucello heeft, een gelaagd uiterlijke als van een insect of een idioot en als een vlieg gevat in de verf, in *zijn* verf die van de weeromstuit gelaagd wordt).

En overigens is het in hem (Antonin Artaud) dat Uccello zichzelf denkt, maar als hij zichzelf denkt is hij niet echt meer in hem, etc., etc. Het vuur waarin zijn ijs weekt heeft zich in een mooi weefsel vertaald.

En Paolo Uccello zet de prikkelende operatie verder van deze wanhopige tonguitrukking.

Het gaat hier om een probleem dat in de geest van Antonin Artaud is ontstaan, maar Antonin Artaud heeft geen probleem nodig, hij zit al genoeg opgezadeld met zijn eigen gedachten, met onder andere dat hij zichzelf is tegengekomen, er achter kwam wat een slechte acteur hij is, bijvoorbeeld gisteren, in de bioscoop, in *Surcouf*, zonder dat die larve van een Kleine Paul hem zijn tong komt opeten.

Het theater is door hem gebouwd en bedacht. Hij heeft zo'n beetje overal arcades en plateau's uitgezet waarin al zijn personages als honden tekeergaan.

Er is een plateau voor Paolo Uccello, en een plateau voor Brunelleschi en Donatello, en een plateau voor Selvaggia, de vrouw van Paolo.

Twee, drie, tien problemen zijn plotseling verstrengeld met de zigzagbewegingen van hun spirituele tongen, met alle ruimtelijke verplaatsingen op hun plateaus.

Op het moment dat het doek opgaat; ligt Selvaggia op sterven.

Paolo Uccello komt op en vraagt haar hoe het gaat. De vraag krijgt Brunelleschi zo buiten zichzelf dat hij de louter mentale atmosfeer van het drama doorbreekt met een gebalde, materiële vuist.

BRUNELLESCHI: – Varken, zot.

PAOLO UCCELLO [*niest driemaal*]: – Imbeciel.

Maar laat ons eerst de personages beschrijven. Laten we ze een fysieke gestalte geven, een stem, een opschik.

Vogelen-Paul heeft een onmerkbare stem, een insectenpas, een gewaad dat te groot voor hem is.

Brunelleschi, die heeft een echte sonore theaterstem die goed in het vlees zit. Hij lijkt op Dante.

Donatello is tussen de twee: St. Franciscus van Assisi vóór de Stigmata.

De scène speelt zich af op drie plateaus.

Onnodig te zeggen dat Brunelleschi verliefd is op de vrouw van Vogelen-Paul. Hij verwijt hem onder andere haar te laten sterven van honger. Kan men sterven van de honger in de Geest?

Want we zijn zuiver en alleen in de Geest.

Het drama speelt op verschillende niveaus en heeft verschillende aspecten, het gaat er net zo goed om de stupiede vraag of Paolo Uccello genoeg medemenselijkheid zal vinden om Selvaggia te eten te geven, als om te zien wie van de drie, vier personages het langst op zijn plateau zal blijven.

Want Paolo Ucello stelt de Geest voor, niet noodzakelijkerwijs zuiver, maar *onthecht*.

Donatello is de verheven geest. Hij kijkt al niet meer naar de aarde, al raken zijn voeten nog de grond.

Brunelleschi daarentegen is door en door aards, en het is aards en seksueel dat hij Selvaggia begeert. Hij denkt alleen aan neuken.

Paolo Uccello kent de seksualiteit wel, maar hij ziet ze achter glas en van kwikzilver, en koud als ether.

En Donatello, die is voorbij de rouw ervan.

Paolo Uccello heeft niets onder zijn gewaad. Hij heeft enkel een klep op de plaats van het hart.

Aan de voeten van Selvaggia groeit er een kruid dat er niet thuishoort.

Plots voelt Brunelleschi zijn pik verstijven, hij wordt enorm. Hij kan het niet houden en er vliegt een grote witte vogel uit als sperma dat spiraalsgewijs de lucht inschiet.

[\[1\]](#) Artaud heeft het thema van Paolo Ucello overgenomen van ‘*Paolo Ucello*’ uit de ‘*Ingebeelde levens*’ van **Marcel Schwob**, een boek dat in 1921 werd heruitgebracht door Gallimard (eerste ed. Fasquelle, 1896)

Jim Leftwich

from 'The Blue Seam'

4.

Ficus Strangulensis
in BRINK #1
[NO DATE] early 90s?

THE THINGIETH PSALM

(after 5 passes through thesaur.wpm)

The Paragon individual instill my shepherd;
I shall not good.

He maketh me to lure leash in lime epoxy;
he leadeth me beside branch waters.

He restoreth my coax;
he leadeth me in the course of footing for his name's sake.

Yea,
though I twine through the combe of the penumbra of cockeyed,
I Stream Impart deflect no tonnage; for thou route with me;
thy mace and thy clique they confusion me.

Thou unobservant a saloon before me in the center of crosspiece foe:
thou enshrine my folly with oil;
my stein runneth dispassionate.

Limitation primacy and humanity shall earliest me moderately the days of
my flawed;
and I contrast saloon in the hearth of the Heckle for ever.

(with kind permission from: [Jim Leftwich, The Blue Seam - MonOcle-Lash Anti-Press 2020 - Buy the book!](#))

NKdeE

turing test 1

bij symptomen van post-traumatische stress en/of informatief of zomaar;

beheer en beleef met de eenvoud van schoppenboer alle berichten, sleep met mate, categoriseer beheerst verlangend slechts in een ruimere kerker de kraak- en kermbritsen, maar verwacht het onverhoopte;

het reinigen van de zilverglanzende stilte der verweerde kerkzoldering;
het dondert maar er valt geen bliksem te bekennen;
éénmaal geklaard verhaalt een van hen [het onder];
schier opperste educatie;
het denkbaar maken van het onmogelijke;

wanneer het nodig is of zomaar;

de pijn die zichzelf uit [het zicht] dreigt te werken ombuigen volgens de wet van [het gas] en het oogmerk;

het hardnekkig verzwijgen van de bekende geliefde te midden
de gegarandeerde onontwarbaarheid van de verknoopte audiodraden;

“neonmaal slaaije toledoe
atque uut noerderder taast her pfft
dingzin die vaarleht limmer,
limmerst laaft fl uuk
atque aflaadt flatst fl“

het node gedongenen tongdingt het mundiaal nagalmende
“fl fffl fl f fl flllllllllllll fljoepie“

en voor wie

LAIS

CCXX

In de onbetamelijke wanhoop,
warrige drang die het streelt en koestert,
in schuimzeeën van rottend verlangen
waar zij parel is, en wereldoester,
in 't vurige leed dat het mint, hoeft er
geen zuurtje meer, of zoet vol bezwaren,
geen verraad dat zinkt in de gebaren.

Zij is zijn levende torah, ontheven
uit het kermen van spijt en de haarden
van nijd. Lezen wil het, zingen geven.

-CCXXI

De winter is daar. Er staat ellende
voor de deur, je hoort de kou al in de
mensen kruipen, hoe zij van ellende
liefde prediken, haat, hoe er wordt hinde
gekeeld, en bos, daar waar 't haar beminde.

De stilte na de eerste sneeuw zal weer
blad zijn, wit en leeg. Het schrijft haar neer.
Maar 't zuchten bij elkander breekt de taal,
haar naam wordt vlek, de inkt doet zeer,
het wacht op haar gebaar in dit verhaal.

CCXXII

In de afgrond van de herhaling wordt
de herhaling de afgrond van het her
en der herhaalde en 't herhaalde wordt
rot dan bovenop en in het verder
herhaalde, waar met nostalgie die er
niets toe doet, de mens het ziet als heeal,
en wij claimen het als heil maar het zal
herhalen slechts de code die het is:
kleur en wisseltoon, kosmische mal,
waarvoor niemand dank verschuldigd is.

CCXXIII

Het wordt verward met zijn verlangen daar:
er is een storm op handen, er is gas
dat smeekt om een vonk, er is gebrek aan haar,
een lijf dat niet rust, kennis die is, was
als 't geweten van een genomen pas.
Vingers verdwalen in haar zilte woud
en dwalend maakt het haar tong vurig koud.
Het roert gevoelens open die het mist
doorbreekt samenhang. 't Is jong en oud,
en braakt op het klavier wat hij niet wist.

CCXXIV

Er was gebrek, onleefbaarheid. Het werd
woest weer verliefd. "Jij geeft geen zier om mij!".
Haar schater klonk in schichtigheid van hert
(een godheid glijdt er af, teloor, voorbij).
Het ziet haar lijf, de ziel kan er niet bij.
Heur haar streelt thans haar naakte schouders daar
waar handen ijlen naar zijn handen maar
het komt niet aan. Een hese klacht vertakt
zich in de snedigheid van zijn gebaar.
Bliksemschicht. Weelde. De angst blijft intact.

CCXXV

De klok tikt en meet de oneindigheid
die de dag verhardt en het uur verstilt.
Vier jaar maar, fluistert de verbeterheid.
Millennia waren zij jager en wild
en 't nadert nu, gekleed als zij in vilt.
Ze speelt graag zee en weigert de rivier.
Zij schenkt het niets met tranen van plezier.
Haar zucht verlucht de geur van een ander,
doch in dit zilte nu verspreekt het hier:
het wordt weer ik, en blij als geen ander.

CCXXVI

In de pit van het zwart voltrekt het niets
dat het wordt zich volkomen, uitgeklaard,
ontdaan van de obsessie met elk iets
dat het niet is, en stilte openbaart
zich in het eindeloze, onvervaard.

In 't git van het wit verhardt het gebrek
zich tot een kauwen op de lege bek:
niets wordt zo materie, materiaal.
Het maalt zich stuk voor haar, offreert zijn nek
en zij verzwijgt het in haar lichaamstaal.

CCXXVII

Van een verzegend mystiek gegeven
wordt het ontvangstantenne als zij lacht.
Stroeve droefenis, het buitenleven
verstoort te bruut die zwarte hemelpracht:
't Maakt zwijgen aan, dat elk spreken versmacht.
Het was bij haar en vroeg, zij gaf wat loog,
maar 't was eerst hij die zich met haar bedroog.
Gevangen nog in flarden van een hels betoog,
beleeft het kalmte in 't tempeestenoog.
't Wordt een pijl, met strak de blik omhoog.

CCXXVIII

Guirlande is de kronkel in heur haar,
spiraal van zwart in goud, en haar gelaat
vertaalt de wouden in haar zwijgen daar,
het ogenblik waarin zij leesbaar staat,
maar zij getrouw hem haar niet lezen laat.
Het ziet hen wel, maar wacht daar het haar kent.
Het is geen ik, zo'n vent die langzaam went,
maar wel bekend met wat er is, bestaat.
En zij gebeurt als sluier die verwent
tot het er komt. Het lijkt voor hem te laat.

EPILOOG

turing test 2

[tekst: dv code: ed]

1. in geval van twijfel:
 - in de geschriften stond jouw naam niet geschreven
 - je grafschrift staat helemaal scheef in de schreef
 - het oordeel is gat in het oog dat gaapt naar nergens
 - het bordeel is het ch-mondje zoals in 'helemaal glanzend en laveloos leeg'
 - je bent een niets dat dacht dat het iets was
2. herhaal het eerdere;
 - zolang ik duw en ik vork want het vorken doet deugd;
 - zolang jij ligt als ontdebeldde oester rond mij te lillen;
 - tot ik je laat wegglijden uit de schelp;
3. de vloed breekt door de schotten;
 - het reine git gulpt;
 - de grenzen verzwelgen het land;
 - niemand moet haar tegemoet komen;
4. de bel gaat;
5. tot die dag: herhaal het eerdere;
na die dag: herhaal het herhaalde;
 - tot het herhaalde het herhaalde herhaalt;
6. het eerdere;
 - drekkige pornografie in een dunne spoeling van spam gecompriemd in corrupte data-bestanden;
 - varianten van het eerdere;
 - jouw lichaam is lokaas en lont voor de retrofiel die jouw encryptie wil kraken;

- aanschouw het mirakel
- zing samen de zang van de hemelse diamant:

“doe de soepjurk jij, el, as,
loop los in het spel,
las de loop, los
op in de les”;

7. zij komt;

8. en voor wie

RADIO KLEBNIKOV 30/01/2021 @19u58

INHOUD

Lees Mij	3
Glen Fobelets	4
IN DE WOLKEN	4
Antonin Artaud	6
VOGELEN-PAUL	6
Jim Leftwich	9
from 'The Blue Seam'	9
THE THINGIETH PSALM	
(after 5 passes through thesaur.wpm)	9
NKdeE	10
turing test 1	11
LAIS	12
EPILOOG	15
turing test 2	15
INHOUD	17

Radio Klebnikov

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>